

UMUT HEP VAR

UMUT GÜNER

hayykitap
EDEB/YAT

UMUT HEP VAR

Umut Güner

Hayykitap - 853
Edebiyat - 193

Umut Hep Var
Umut Güner

Hayykitap Edebiyat Yayın Yönetmeni: Caner Yaman
Editör: Osman İlhan
Kapak Tasarımı: Emine Yıldırım
Sayfa Tasarımı: Turgut Kasay

ISBN: 978-625-7685-58-0
1. Baskı: İstanbul, Haziran 2020

Baskı: Yıkılmazlar Basım Yay.
Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.
15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B
Güneşli - İstanbul
Sertifika No: 45464
Tel: 0212 630 64 73

Hayykitap

Zeytinoğlu Cad. Şehit Erdoğan İban Sk.
No: 36 Akatlar, Beşiktaş 34335 İstanbul
Tel: 0212 352 00 50 Faks: 0212 352 00 51
info@hayykitap.com
www.hayykitap.com
facebook.com/hayykitap
twitter.com/hayykitap
instagram.com/hayykitap
Sertifika No: 12408

© Bu kitabın tüm hakları
Hayygrup Yayıncılık A.Ş.'ye aittir.
Yayınevimizden yazılı izin alınmadan kısmen veya
tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez,
çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Güzeller güzeli yeğenim
DURU CELEPOĞLU'NA

“

Meğer benim yüreğimin
penceresini denize açan,

Senin ellerinmiş...

“

Yorgunluk değil bu
hissedip yaşadığımız.
Tamamen bulanıklık.
Artık kime güvenip
güvenemeyeceğimizi
bilemeyecek kadar kararsızız.
Kalbimiz korkuyor.
Ördüğümüz iç duvarların
arasında. Sevgi, şefkat, güven
arıyoruz.
Yeni çağın hastalığı bu.

Gece ve Gündüz Masalı

Aramızda şehirler, kalabalık şehirler, تنها şehirler, gelişmiş ilçeler, az gelişmiş ilçeler, beldeler, yazlık beldeler, kışlık beldeler, köyler, terk edilmemiş köyler, tarımı unutmamış köyler, mahalleler, site kılığına girmiş lüks mahalleler, balkonundan yorganlar sarkan binaların çevirdiği mahalleler, caddeler, işlek caddeler, trafiğe kapalı caddeler, içinden tramvay geçen caddeler, sokaklar, ölü insan isimlerine sahip sokaklar, yalnızca yaşlıların yaşadığı sokaklar, bahçeler, bir ortanca öbeğiyle duvardan kaldırıma taşan bahçeler, beton dökülüp otoparka çevrilmiş bahçeler, tarlayken bahçe, bahçeyken arsa olmuş bahçeler, evler evler evler, yeni evler eski evler, tinercileri saklayan metruk ahşap evler, Fransız balkonlu havuzlu güvenli madamlara matmazellere layık rezidans evler pencereler, dantel perdeli pencereler, panjurun korumasında gölgeli pencereler, pencerelerdeki ışıklar, yanan ışıklar sönen ışıklar, sabaha kadar açık kalan ışıklar.

Aramızda bu kadar çok şey varken, aynı evde doğmamış, yan yana büyümemişken Allah bize niçin uzaklardan, çok uzaklardan bir ömür yazmış. Bu bir rastlantı veya olasılık görülebilir bir çoğu için, bir çok teori ve benzeri formüller sunabilir ya da bilim. İnançlıysan yaradana, onun bu evrendeki mucizesine ve kitaplarına gerçek gün ışığı gibi kalbine yansır. Bu yalnızca yazgıdır, kaderdir. Sen benim bilinmedik kelimelerimsin. Sana ulaşmaya çalışmak, senin akan ırmağın, varoluşunun benzersizliği,

kimsesiz ama herkesin hayran olacağı bir olağanlığın var. Ben buna sahibim. Ben adlandırılmayanın adıyım. Teniyim.

Ne eşsiz bir ansın ve sürekli yaşanan. Ben, sana tamam. Seninle varım. Engeller, körlükler, yaşam düşü, hırslar, sıfırı çok olduğu için değer biçilen kağıtlar, kolaylıklar, ezip geçtiklerimiz, haksızlıklar, yarı yolda bırakanlar, yolumda zor duranlar ve nice zor olacak şeyler asla elinin terinin elime geçmesini durduramayacak. Asla tercih sebebi olamayacaklar. Sana sahipliğimi ve aitliğimi yitiremeyecekler. Zifiri siyahlığı gündüze çevirene, ışığıyla içimizde yer edene, çiçeğe tohumdan can verene ve sıvı tanesini et edene hamd olsun ki gözlerim sana ülkedir. Varlığım nehirler boyu sana uzanır. Dudaklarım senin saçlarından niyetlenir. Beni tanı, ek et kederine ve kaderine. Beni fidan gibi sabır ve aşkla büyüt sularında. Canına kat tenimi.

Işık mı aradığın ey yarım; biziz. Kağıt mı açtığın fallarda bulasın diye, koynuma kitap gibi bastığım; sekiz milyarda tekiz. Bu bilirsek değerini sırdır, ele örnektir, Leyla'ya nispet Mecnu'na denktir. Göktür bu; dudaklarını anne göğsü gibi emdiğim muhtaçlığım! Sürekli dönen ve yıldızlarında kaydığı! İncancını yok sayma. Günlük ve hayatlık hırs, istek ve bunların bezelendikleriyle kör etme. Kim ki kazanmışsa bu hayatta her neyi hep ki aşka borçludur! İşyle, kariyerle, istatistikle veya rekorla! Sen de bana öyle tutul. Ayın ve güneşin yıllarca sonra bir kez buluştuğu ay geceleri, gündüz sefaları gibi. Yolundaki bir ağaca, bahçedeki bir kuşa, evindeki bir eşyaya dahi biç adımı yadırğamam, coşar benliğim. Şu dünyada tek korkum yüzün titremesin, kırılmasın sesinin buğusu yalnızlaşmasın diyedir bana. Beni dilediğin yerde kes ve oradan gir kanıma. Caddelerime renkler koy. Güzel şarkılar beze seni tutuşuma. Tekliğimize mumlar yak, sönmeyen dağlar gibi yüce alevli volkanlardan. Öperim çiçeklerin bile susacağı kokundan; onlar iki görür, biz tek. Onlar aynı bilir, biz yalnız. Seninle sevdiğim, bir ülkeye ihtiyacım var.

Kalp Mektubu

Sevdiğim, kalbimin evi. Can suyum. Yüzünde nicelikler, elinde dostluk, gülüşünde ülkeler bulduğum benim. Nasıl tılsımlısın ki, senin için hep yeni hisler sarılı bir bahçem var. Her gün aşık uyuyup, aşık uyandığım benim. Geldin ya yeniden öğrendim kelimeleri, denizin mavisini, çayın şiirini, bölüşmeyi kederi ve gülümsemeyi duru sular gibi. Şükürüm yüzünün güzelliğine, huyunun inatçılığına hatta. Sen benim hikayemin sevme kabiliyeti, sen toprakta bağlı olduğum güç, yüreğimin ısıtı oldun. Sana inanmakla bağlandı canım. Umudumu düğüm yapasın sesine. En güzel şarkıların sözlerinden daha can güzelliği sırlı nefesine. Sana anılarım var, üstüne sinmiş hayallerim, korunmuş, sakınılmış, tertemiz giyinmiş sana yar olacak günlerim.

Bizi aklına ek, kalbinde aç. Sen, benim öykülerimin en güzelisin.

Gözleri dudaklarından önce konuşan can yoldaşım; bir insan tüm hayatı boyunca seni arasa ama bulamasa yine de hayatı boşa geçmiş sayılmaz.

Canımın Evi

Sen geliyorsun içimin dağınıklığı toplanıyor. Baş köşede beş yüz yıldır var gibisin. Ellerim seni biliyor. Yüzüm sana tapınak. Sen varsın evim ömrüm sen kokuyor. Bütün kötüler şehri terk ediyor ve hiçbir kötülük barınmıyor yurdumda. Sen geliyorsun mahallemde çocuklar koşturuyor. En güzel şarkıları dinliyorum seninle konuşurken. Beş yüzyıldır seviyormuş seni kalbim. İçimdeki eşyalar yer değiştiriyor. Sen geliyorsun her şeyi unutuyor aklım. Aklım güzelliğini almıyor. Senin adın ağızımdan çıkarken, dünyanın en güzel kirpikleri yan yana diziliyor. Sanki denize bakar gibi gülümseyişin takılıyor ellerime. Sen geliyorsun, ben kalamıyorum kendimde.

Yüzümü avuçlarına aldığımda, ellerin annem oluyor. Bu nasıl bir kusursuzluk biliyorsun değil mi sevdiğim?

Balonlu Bir Rüya

Sesimin gitmek istediği yer. Sesini duyduğum da en mutlu olduğum an. Temiz olan her duygunun mavisini.

Kalbinin balkonundan çiçekler sarkan evim. Günaydığında ışılan yanımda. Bütün harfler karışık, bütün insanlar sığ, bütün yollar dar ve senin bir gülüşün var! Kimseye söyleme. Sana güzel dediklerinde duyma.

Güzel dedikleri, sana senden küçük. Sana sığmaz, yetmez sana. Güzel dedikleri yalnızca çaba.

Güzel diye sıfatlandırılan her şeyden, güzel sanılan tümlerden daha güzelsin sen.

Sana bir ev kurdu kalbim. Gel otur.

Hem pencereleri maviye bakar.

Aşk

Birinin tüm güzelliğini aklına ezberletmek. Kokusunu diğer herkesten ayırmak. Tüm huylarını, alışkanlıklarını, hayallerini ve acılarını öğrenmek. Kirpiğinin sayısından, saçının rengine, boyunun uzunluğundan, gözlerinin ne söylediğine kadar onu yaşamak. En sevdiği şarkıların sözlerinin seni anlatması. Gelecekteki tüm planların içine adının yazılması. Uyandığında ilk duyduğun, uyurken son konuştuğun ses. Bütün kelimelerin onun ağzından çıktığını hayal etmek. Tüm konuşulan her güzel şeyi keşke o anlatsa der gibi dinlemek. Dünyanın en huzurlu omuzlarına, seni en iyi anlayan olmasına şükretmek. Hayatı beraber planlamak, her zorluğu beraber aşmak. Bölüşmek. Bölüştüğünce büyümek. Gün içinde “ne yapıyor” şimdi diye yalnızca onu düşünmek. Geceleri kendinle, yüreğinle onu düşlemek. Onsuz her kalabalıkta yalnız, yediğin her şey tatsız, gittiğin her yer ıssız. Gülümsediği an her şeyin pırıl pırıl görüldüğü bir yaşam. Elleri dünyanın en temiz sıcaklığı. Adının adıyla yazıldığı. Seni gördüklerinde onu sormaları, onunla olanların seni konuşmaları. Bir kişilik dünyada iki kişilik yaşamak. Tek kelime, tüm hayat; AŞK.

UMUT HEP VAR

UMUT GÜNER

Umut, başka bir yol bulmaktır. Yenilemektir kendini, kendini yeniden tanımaktır. Kalbinin “sızlamadığı” yerde barınmaktır. Mutlu fotoğrafların içine dalmaktır. Müziği değiştirmektir umut. Seni gülümseten şarkıyı keşfetmektir. Başka kitapları okumaya zaman ayırmaktır. Kaybolduğun sayfalarda, altını çizdiğin sözler olmaktır.

Umut, aynaya baktığında kendini sevmeyi öğrenmektir. En büyük servetin kendini biriktirmek olduğunu kavramaktır. Dizindeki yaralara bakıp nasıl geçtiğini hatırlamaktır.

Umut, yendiğin acılardır, unuttuğun ağrılarındır.

Umut, her gece gözlerini kapatıp sabah hiçbir şey olmamış gibi yine açmaktır. Umut, her defasında yeni bir gün, her defasında yenidir, yenilenendir.

Umut hep vardır ve bizimledir.

hayykitap

22 TL
KDV'DEN MUAFTIR

